

עובדיה ועליזה ברוך

עובדיה ברוך נולד בסלוניקי ב-1922 למשפחה של שבעה ילדים. המשפחה התגוררה בשכונה היהודית על שם הברון הירש, מול תחנת הרכבת, ועובדיה ואחיותיו למדו בבית ספר עברי.

ביוני 1942 הוחלו חוקי הגזע על יהודי יוון. מאות יהודים, ובהם עובדיה, נלקחו לעבודת פרך בקרבת סלוניקי. השכונה נסגרה בגדר ובמגדלי שמירה והפכה לגטו. ב-15 במרס 1943 צוו תושבי הגטו לארוז את מיטלטליהם ולקנות כרטיסי רכבת לכיוון אחד.

בבוקר צעדו היהודים בשורות לתחנת הרכבת והוכנסו לקרונות משא לבהמות - מאה איש בקרון, בעמידה, ללא מזון, מים ושירותים. על הרציף נותק עובדיה ממשפחתו והוכנס לקרון אחר. בתום שבעת ימי מסע הגיהנום הגיעו ב-00:2 לפנות בוקר לאושוויץ. דלתות הקרונות נפתחו וזרקורים האירו בעוצמה.

חיילי אס-אס ושוטים בידיהם צרחו, הצליפו באנשים והשליכו אותם לרציף.

עובדיה ויתר הצעירים שעברו את הסלקציה הובלו ברגל לאושוויץ והוכנסו למקלחות.

ידיהם של עובדיה ויתר הצעירים קועקעו במספרים והם הולבשו במדים המפוספסים. הקבוצה היוונית שבה היה עובדיה נשלחה לאחד ממחנות העבודה של אושוויץ.

בינואר 1945 נשלח עובדיה לצעדת המוות לגרמניה. הוא הוצעד לדכאו, משם למאוטהאוזן, לגוזן 1, לגוזן 2 ולמלק.

ב-5 במאי 1945, כשהוא מזה רעב, אספו אותו שני חיילים אמריקנים והעבירוהו באלונקה לבית חולים. עובדיה שקל 37 קילו. נתנו לו עירו של נוזלים ודם. התחילו להאכיל אותו כמו תינוק. בבוקר נתנו לו חצי ביסקוויט, בצהריים קצת מרק ובערב עוד חצי ביסקוויט עם נוזלים. כעבור שבועיים-שלושה אכלתי כיכר לחם רק בארוחת בוקר והבראתי.

בקיץ 1945, לאחר שהתאושש, חזר עובדיה ליוון. באחת מרשימות הניצולים שפורסמו בסלוניקי ראה את שמה של עליזה.

עובדיה ועליזה, אותה הכיר באושוויץ, נישאו ועלו לארץ ישראל בעלייה בלתי לגאלית. עובדיה התגייס ל"הגנה", לחם במלחמת העצמאות ושירת בצה"ל כחייל קרבי בכל מלחמות ישראל עד מלחמת יום הכיפורים.

למרבה הפלא, עליזה הרתה. התברר כי פרופ' מכסימיליאן סמואל ("ד"ר שמואל"), רופא יהודי שסייע בניתוחה באושוויץ, הותיר לה בחשאי את האפשרות להרות, מעשה שעליו שילם מאוחר יותר בחייו. עליזה נפטרה בשנת 1993.

משנת 1983 התלווה עובדיה למשלחות תלמידים שנסעו לפולין, לעתים מספר פעמים בשנה, וסיפר את סיפורו. הוא ראה בנסיעות אלו שליחות: לספר את הסיפור שוב ושוב, שלא יישכח לעד. לעובדיה ועליזה שני ילדים, שבעה נכדים ושתי נינות.

עובדיה ברוך נפטר ב-2010. סיפורו הונצח בספר "הו מאדרה" שכתב יגאל שחר.

נלקח מאתר: יד ושם – ערך: עובדיה ברוך.

<https://www.yadvashem.org/he/remembrance/survivors/baruch.html>

רפלקציה:

במהלך העבודה על הפרויקט למדנו המון דברים חדשים על עובדיה ברוך, על החיים שעבר, על הדברים הקשים שהצליח לשרוד וזה היה כל כך מרגש ומעצים, זה נתן לנו את המוטיבציה לעשות כל דבר שאנחנו רוצים בלי לפחד מה יהיה ולדעת שגם אם אנחנו עוברים תקופה רעה או קשה אנחנו צריכים תמיד להישאר אופטימיים כי יכול להיות שבסוף יהיה הרבה יותר טוב. בנוסף, נהנינו לעבוד בשיתוף פעולה ולעשות דברים שאף פעם לא יצא לנו לעשות כמו כתיבת תסריט וצילום סרט בעצמנו במשך יום שלם. למדנו להעריך יותר דברים בעקבות הצפייה בעדות של עובדיה ברוך והבנו כמה שהחיים שלנו הם מתנה וכמה שזה לא מובן מאליו כל יום שאנחנו קמים בבוקר והולכים לבית ספר כרגיל. במהלך צילום הסרט חשנו בקושי לצלם כל סצנה בלי רעשים ברקע ובלי טעויות והבנו שלצלם סרט זה עבודה קשה מאוד אבל בסופו של דבר מאוד מהנה. שמחנו לקחת חלק בפרויקט המלמד והמרגש הזה ובשבילנו זו הייתה חוויה מדהימה.

שמות חברי הקבוצה:

- שי הלוי,

- יובל אבישי

- אגם קונקס

- שחר זילבר

- תומר פוזננסקי

- אור פרץ.